

af 37 Mill. Kr. godt og vel. Og denne Liste kunde suppleres med endnu en Mængde Poster, der vilde bringe Beløbet endnu højere op. Der er f. Eks. Husmandsskolen, Administrationsudgifter i en Mængde Tilfælde saasom Fabriktilsynet, Ulykkesforsikringen, Fattigvæsen, Alderdomsunderstøttelse, Tilskud til en Mængde Skoler, tekniske Skoler, Fagskoler Handlesskoler og meget mere. Jeg er ikke i Tvivl om, at naar det hele blev talt sammen, vilde vi komme op paa et Beløb, der andrager ca. 40 Mill. Kr. aarlig. Jeg nævner ikke dette for at klage over, at vi yde saa store Beløb, som fortrinnsvis komme de uformuende Klasser til Gode. Nej, tværtimod, jeg glæder mig over, at denne humane, demokratiske Tankegang i vort Folk har givet sig et saadant Udslag, at vi ere naaede saa vidt, at vi have faaet en Lovgivning, der indrømmer de uformuende Klasser saa store Fordele, og jeg haaber en saadan human Lovgivning skal fortsættes i Fremtiden, saa at vi skulle komme endnu højere op. Jeg har selv været med til at stille Forslag i saa Henseende. Jeg tænker paa Forslaget om en Kommission med Hensyn til Folkeforsikringen, som selvfølgelig ogsaa vil komme til at koste Staten Penge. Men jeg nævner det for at vise, at disse slemme Overklasser, det ærede Medlem stadig væk taler om, og som nu efter hans Mening vil lovgive til Fordel for sig selv paa en aldeles uforsvarlig Maade, dog ikke have taget i Betænkning at gennemføre Love og praktisere Gennemførelsen af Love, som bringe de uformuende Samfundsklasser meget store Fordele, og som udgøre meget store Summer om Aaret. Men over for dette ubestridelige Faktum synes det mig, at naar de, som han kalder de besiddende Klasser, komme med et absolut retfærdigt Krav om Udligning af de Byrder, de nu maa bære, og som hvile ulige dels paa de enkelte Skatteydere og dels paa By og Land, er det aldeles uberettiget af det ærede Medlem at drage saa stærkt til Felts derimod, som han gør.

Med Hensyn til Lovene, som de foreligge, skal jeg kun sige, som jeg sagde forleden Dag, at det forekommer mig, at vi her ere inde paa et Skattegrundlag, som vi kunne være bekendte at gaa ud og forsvare i Befolkningen, ogsaa af den Grund, at Loven, saaledes som den nu foreligger, vil blive forstaaelig for Befolkningen. Enhver Skatteyder vil, naar han bliver kendt med Loven i dens praktiske Virkninger, kunne forstaa ifølge hvilke

Skatteprincipper han kommer til at svare sin Skat. Jeg skal minde om, at dette mange Gange under de nuværende Forhold er vanskeligt. Jeg har allerede nævnt, at Fordelingen af Skatterne efter Hartkorn er i højeste Grad urimelig og uforstaaelig, naar Talen er om Beskatning til Kommunerne. Jeg skal ligeledes, naar Byerne synes at være tilbøjelige til at klage saa stærkt over, at Skattereformen skulde være uheldig for Byerne, ogsaa i Aar minde om den Kendsgerning, at man mange Aar igennem har rettet meget stærke Anker mod Bygningsafgiften, som ogsaa er en meget uheldig Beskatning, idet den nemlig, ganske særlig for Landets Vedkommende, mere var en personlig Skat end en Skat paa fast Ejendom, og for Byernes Vedkommende var det altid betragtet som noget uheldigt, at man ligefrem beskattede det Kvadratur Luft, som vedkommende Menneske skulde bo i, i Stedet for at beskatte den Ejendoms Værdi, Lejligheden var beliggende i. Jeg synes, at naar vi her komme ind paa at reformere ogsaa paa dette Omraade, saaledes at Loven, som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ottosen) en Gang sagde i sit Foredrag, bliver aabenbar for alt Folket, saa at enhver kunde forstaa de Skatteprincipper, hvorefter han kom til at svare Skat, maatte man ogsaa for Byerne betragte det som et stort Fremskridt og tage imod det med Glæde. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds anker saa stærkt — saaledes forstod jeg ham i hvert Fald — mod Anvendelsen af disse Skatter og ikke mod selve Skattereformen, saa tror jeg, han ser urigtigt paa Forholdene, og hvis han betragter i sin Sammenhæng hele det store og omfattende Lovgivningsarbejde, som Venstre gennem mange, mange Aar har været med til at gennemføre og givet Impulsen til, vil han forstaa, at den Politik, som Venstre drev, har ikke været en Overklassepolitik, lige saa lidt som den vil blive det i Fremtiden. Og naar der nu altsaa er Tale om at omændre Skatteforholdene for de besiddende Klasser, lægge Skatten over paa en bedre og fornuftigere Basis, maa det dog vel erindres, at de ubemidlede ikke komme til i nogen særlig Grad at bidrage til en saadan Anvendelse af Skattebeløbet. Det bliver jo i Virkeligheden de besiddende Klasser, der komme til at svare en Skat i dette Øjemed, og det forekommer mig, at der ikke kan indvendes saa farlig meget mod en